

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 15 (321)
2018. gada
19. augusts

Pasaules ģimeņu tikšanās Dublinā

21.-26. augustā Dublinā notiek pasaules ģimeņu tikšanās, kurā piedalīsies pāvests Francisks. Šis pasākums atgādina katram par savas ģimenes pieredzi. Dievs nācis mūs sastapt šajā pieredzē, Viņa Vārds nāca nevis abstraktu tekstu secībā, bet kā līdzceļotājs, kas palīdz bēdās, dzīvina svinēšanā un allaž norāda uz ceļojuma galamērķi. Mūsu ģimenes ar savu gājumu un visiem sarežģījumiem kļūst par iespēju, kas rosina misiju radošumu un spēj aptvert visas konkrētās situācijas – ne tikai ģimenes draudzēs, bet arī apkārtnē. Nevienam nav jāuzskata par zudušu, bet jācenšas katrā atjaunot cerību pārliecībā, ka Dievs turpina darboties mūsu ģimenēs un attiecībās. Nevienam nav jāpamet tāpēc, ka tas neatbilst iepriekš iedomātiem uzstādījumiem. Kā māksliniekiem mums realitātē jāveido Dieva iecere un tas veicams tikai ar ticību, nenoslēdzoties Svētā Gara darbībai. Pārdomājot ģimeņu dzīves un situācijas, būtu jānoņem apavi, atklājot Dieva klātbūtni (Izc 3, 5).

Esam aizvien kārdināti uz atšķiršanos it kā identitātes un drošības vārdā, tomēr neesam ārpus vēstures procesiem un visiem vajadzīga atgriešanās, nostāšanās Dieva priekšā, aizvien atjaunojot attiecības ar Viņu un kopā ar muitnieku sakot: „Dievs, esi man, grēciniekam,

žēlīgs!” (Lk 18,13). Ar šādu nostāju atrodamies Dieva priekšā ar pazemību un ieklausīšanos, lai piedzīvotu žēlsirdību un ienāktu Dieva reālismā.

Izprast ģimenes ir svarīgi un nepieciešami, taču ar veselīgu, evaņģēlisku reālismu: ne tikai aprakstot situācijas, problēmas, grēkus, bet arī iestājoties otra labā, citu labā. Lai ideāli un „nepieciešamības” nekļūst par šķērslī sastapt citus viņu situācijās. Evaņģēlisko ideālu jāstāda priekšā un jāievieš dzīvē, kā arī vēsturē. Pāvests Francisks atgādinājis, ka Baznīcas mācības skaidrībā nav jāveido tādi spriedumi un attieksmes, kuri neņem vērā dzīves sarežģītību. Evaņģēliskā reālismā „kvieši un nezāles” aug kopā un šajā dzīvē labākie kvieši vienmēr būs sajaukti ar kādām nezālēm.

Rigoristiskā pastorālā aprūpē viss ir it kā skaidrs, taču Jēzus vēlas Baznīcu, kas vēriņa pret Svētā Gara svēto labestību cilvēku vājumā. Baznīca kā Māte skaidri pauž savu objektīvo mācību, kuru atrodam pāvestu mācībā un vienmēr cenšas darīt labu, ja arī paši kalpotāji būtu vāji un grēcīgi. Ir jāstāda priekšā Evaņģēlija un Baznīcas mācības ideālus, taču, atbilstoši Jēzus paraugam, pret vājiem jāizturas ar līdzcietību un bez nosodīšanas (sal. Mt 7, 1; Lk 6, 37).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 19. augusts. Parastā

Liturģiskā laikposma 20. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par +Janīnu un +Dikentiju Staškevičiem un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Jeļenu un viņas laulāto draugu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Trubaču dzimtas aizgājušajiem

Pirmdiena, 20. augusts.

Sv. Bernards, abats un baznīcas doktors.

Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Edīti, +Robertu, +Dzidru Cibuļskiem un Normundu Kukaru

Otrdiena, 21. augusts.

Sv. Pijs X, pāvests. Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise par Zigrīda Zadvinska veselību

15.30 -17.30 Grēksūdze

18.00 Sv. Mise Adorācijas kapelā par labdariem

Trešdiena, 22. augusts.

Visv. Jaunava Marija – Karaliene.

Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Inesi, +Apoloniju, +Donātu, +Albertu Kļaviņiem un +Jāni, +Bronislavu, +Annu Vanagiem

Ceturtdiena, 23. augusts

8.00 Sv. Mise par +Valdu Lejniecei

10.00 Kristības

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise (jauniešiem) par Raimonu Lāci

Piektdiena, 24. augusts.

Sv. Apustulis Bartolomejs. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Mariju Štrausi

Sestdiena, 25. augusts

8.00 Sv. Mise par Annas Strazdiņas veselību

13.00 Laulības Kaspars Šimkus un Daina Sirsniņa

Svētdiena, 26. augusts. Parastā

Liturģiskā laikposma 21. svētdiena.

Sv. Apustuļa Bartolomeja dienas svinības. Draudzes svētki.

8.00 Sv. Mise par draudzi

9.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par Henriku Vērdiņu

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Bronislavas Gribustes veselību

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Sintiju Bāriņu

Pirmdiena, 27. augusts.

Sv. Monika. Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

Otrdiena, 28. augusts.

Sv. Augustīns, bīskaps un baznīcas doktors. Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

15.30-17.30 Grēksūdze

18.00 Sv. Mise Biķernieku slimnīcā

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 29. augusts.
Sv. Jāņa Kristītāja mocekļa nāve.
Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

Ceturtdiena, 30. augusts

8.00 Sv. Mise

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

Piektdiena, 31. augusts

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

12.00 Lauļības Māris Sēlis un Elizabete Šmate

14.00 Lauļības Vasiļevskis Kārlis un Velme
 Katrīna Baiba

Sestdiena, 1. septembris

8.00 Sv. Mise

Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās

**Svētdiena, 2. septembris. Parastā
 Liturģiskā laikosma 22. svētdiena.
 Visvētākā Jēzus Sirds godināšana.
 Visvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
 skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise un Jēzus Sirds
 dievkalpojums. Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise

Pasaules ģimeņu tikšanās Dublinā

(turpinājums no 1.lpp)

Dieva iecere atrodama ikdienas dzīves liecībā, it sevišķi, kad to sniedz vecākā paaudze (Jl 2, 28), lai arī jaunieši saskatītu kaut ko jaunu un gūtu cerību. Arī vecumā laulātie pāri turpina mīlēt viens otru un meklēt viens otru. Cik jauki, ka „vecvecāki” savās laika izgrumbotās sejās var paust prieku par savu mīlestības izvēli.

Vecākiem ļaudīm pašlaik nav pārāk daudz iespēju runāt par savu dzīves pieredzi un ar to zaudējam viņu gudrības bagātību. Atmetot vecos, mēs zaudējam iespēju saskarties ar to noslēpumu, kas ļāva tiem iet uz priekšu. Tad pazaudējam laikā saglabāto liecību, arī sirds pateicību par visu piedzīvoto (sal. Amoris laetitia, 38).

Kad trūkst paraugu, liecību, vecvecāku, vecāku, kuri spēj izstāstīt sapņus (Jl 2, 28), tad jaunieši nevar gūt savu redzējumu, nespēj veidot plānus apstākļos, kad nākotne izraisa nedrošību, neuzticību un bailes. Tikai vecāku liecība kas pauz iespēju cīnīties par kaut ko īsti vērtīgu, var palīdzēt pacelt acis uz nākotni. Ja jaunieši dzird tikai par laulības dzīves smagumu un attiecību spriedzi, tad tie nespēj pieņemt ģimeni un laulību kā vērtīgu dāvanu.

„Ticība mūs nepaņem no pasaules, bet iesaista aizvien dziļāk pasaulē” (*Amoris laetitia*, 181) nevis kā pašus pilnīgos un bezvainīgos, kuri domā, ka zina visu, bet kā tos, kuri iepazinusi Dieva mīlestību uz mums (sal. 1 Jņ 4, 16). Ar šādu pārliecību pazemīgi un ar cieņu tuvosimies ģimenēm, viņu pieredzei, ieiesim citu cilvēku dzīves realitātē, lai nestu tajā Evaņģēlija prieku.

Ģimenes pastorālā kalpošanā pāvests aicina uzņemt, pavadīt, izšķirt un integrēt cilvēkus dažādās situācijās, lai atbalstītu tos dzīves ceļā

Svētceļnieki Aglonā ar arhibīskapu

un izšķirošu izvēlu priekšā. Garīgā kopībā ar ģimenēm Dublinā lūgsimies par mūsu ģimenēm un par to, lai katrs cilvēks Latvijā saņemtu Baznīcas atbalstu dzīvot pilnvērtīgi un atbilstoši Dieva iecerēm.

Everijam kardinālam Dallesam - 100

Ja 19.gadsimtu īpaši raksturo anglikāņu Džona Ņūmena pievēršanās Romas katoliskajai Baznīcai, to pašu var apgalvot par 20. gadsimtu attiecībā uz Everiju Dallesu (Avery Dulles) ASV kulturālajā kontekstā.

E.Dalless dzimis 1918.gada 24.augustā Ņujorkas pavalstī kā trešais un jaunākais bērns ģimenē ar spēcīgām prezbiteriāņu saknēm. Viņa rados bija gan mācītāji un teologi, gan diplomāti un valsts ierēdņi. Trīs radnieki ieņēma valsts sekretāra amatu: Everija tēvs Džons Fosters Dalless prezidenta Dvaita Eizenhauera laikā un joprojām uzskatīts par NATO „krusttēvu”; pārējie bija valsts sekretāri prezidentu Bendžamina Herisona un Vudro Vilsona administrācijās. Everija tēva brālis Alens Dalless lika pamatus Centrālajai Izmeklēšanas Aģentūrai un kā pirmais civilierēdnis to vadīja 20.gadsimta piecdesmitajos un sešdesmitajos gados.

Līdz ar to Everijs piederēja ASV politiskajai, kulturālajai un arī ekonomiskajai elitei, kas uzturēja evaņģēliskās kristietības tradīcijas. Ar vecākiem viņš regulāri ceļoja pa Eiropu, ieguva izcilu izglītību, interesējās par mākslu, literatūru, kas tuvināja filozofijai. Studējot Hārvardas universitātē, Everijs lasīja tādu sholastikas filozofu, kā Etjēna Žilsona un Žaka Maritēna darbus, sāka interesēties par viduslaiku tradīcijām. Lekcijās apguva Platonu un Aristoteli, kā arī viņu domas attīstību viduslaiku kristīgo filozofu darbos. Sākumā

E.Dallessu piesaistīja materiālisms, viņš kādu laiku pat šaubījās par Dieva eksistenci, taču reiz piedzīvoja pievēršanos Dievam kā mīlošai un personīgai Būtnei, kas klātesoša radībā.

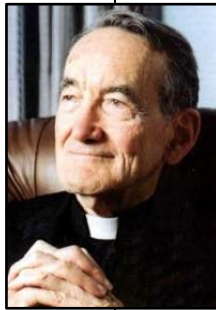
Uzlūkojot koka atvases, Everijs atskārta kāda noslēpumaina likuma klātbūtni. Dieva klātbūtne atklājas dabiskajos procesos un arī cilvēka dzīvē. Tā rosināja dziļu lūgšanu un arī dzīves jēgas apziņu, reliģiska rakstura meklējumus pēc nozīmes, kura ietvertu arī Dieva klātbūtnes atklāsmi.

Everijs turpināja savus kristīgos meklējumus, apmeklējot vairāku konfesiju dievkalpojumus. Romas katoliskajai tradīcijai viņu piesaistīja pārsvarā katoļu grāmatas, konvertītu dzīves stāsti, arī itāļu renesanses autori. Everiju spēcīgi iespaidoja vienkāršo ļaužu dievbijība, kā arī aizkustināja tradicionālā latīņu liturģija. Viņš tiecās pēc Baznīcas ticības vairāk, nekā pēc sludinātāju daiļrunības vai docētāju kompetentajiem uzskatiem.

Everijs kļuva par Romas katoliskās Baznīcas pilntiesīgu locekli 1940. gada 26. novembrī.

Sekojošos gados viņš iesaistījās vairākās katoliskajās organizācijās Bostonas apkaimē. Nobeidzot studijas Harvardas universitātē, Everijs uzrakstīja diplomdarbu par 15. gadsimta itāļu renesanses filozofu Džovanni Piko della Mirandolu. Šajā darbā jau iezīmējas konfliktējošas intelektuālas tradīcijas. Dievišķā gudrība pie della Mirandolas atrodama gan pagānu atziņās, gan Svētajos Rakstos, gan Baznīcas tradīcijā. Realitāte tiek uztverta no dažādiem viedokļiem.

Otrā pasaules kara laikā Everijs dienēja ASV kara flotē. Viņu stiprināja ticībā citu katoļticīgo klātbūtne, kā arī Romas apmeklējumi un tikšanās reizes ar pāvestu. 1946. gada augustā Everijs Dalless iestājās

jezuītu ordenī, apgūstot kristīgo filozofiju un vēlāk to pasniedzot Fordamas universitātē. 1953. gadā E. Dalless studēja teoloģiju, pievērsoties ticības, Baznīcas dzīves un ekumenisma jautājumiem. Pēc ordinācijas par priesteri 1956. gadā, E. Dalless studēja teoloģiju Minsterē un Romā, kur ieguva doktora grādu.

No 1960. gada tēvs Everijs mācīja apoloģētiku, atklāsmes teoloģiju un Bībeles ievadkursus Vudstokas koledžā. Pēc Vatikāna II koncila (1962–1965) aizsākās viņa ražīgie teologa gadi, skaidrojot Baznīcas mācību, īpaši ekumenisma un dievišķās atklāsmes jomās. 1972 – 1996 g. E. Dalless iesaistījās luterāņu – katoļu dialoga procesos, 1974 – 1988 g. Bija profesors Amerikas katoļu universitātē, bet pēdējos dzīves divdesmit gadus darbojās Fordamas universitātes ietvaros.

Svētais krēsls augsti novērtējis Everija Dallesa ieguldījumu. No 1966. līdz 1973. gadam viņš bija konsultants pāvesta sekretariātā dialogam ar neticīgajiem, no 1992. līdz 1997. gadam. Starptautiskās Teoloģiskās komisijas loceklis, 1991–2007 g. konsultēja ASV bīskapu konferenci Baznīcas mācības jautājumos. Vislielākā atzinība E. Dallesam tika izteikta ar iecelšanu kardināla kārtā 2001. gadā.

Amerikas teologu aprindās Everiju Dallesu sākotnēji uzskatīja par progresīvu teologu. Viņa grāmata teoloģijā par Baznīcu “*Models of the Church*” (1974) joprojām uzskatāma par pēckoncila klasiku. Tāpat arī darbs Dieva atklāsmes teoloģijā “*Models of Revelation*” (1983) un ticības aspektu tvērumus darbā “*Assurance of Things Hoped For*” (1994). Līdzsvarota pieeja sarežģītiem jautājumiem, skaidra un skaidrojoša valoda izceļ E. Dallesu citu teologu vidū. Bet iestāšanās par koncila saikni ar pagātņi, kā arī pāvestu mācību viņu ierindojuši tradicionālo teologu skaitā.

Jau kara beigās Everijs cieta no poliomielīta, no kura gan atguvās, bet tas pastiprinājās dzīves pēdējos gados. Satiekot pāvestu Benediktu XVI

Ņujorkā, viņš jau atradās ritenkrēslā un nespēja runāt. Pēc dažiem mēnešiem 2008. gada 12. decembrī Everijas Dalless mira un tika apglabāts jezuītu kapsētā.

Everija Dallesa kardināla moto bija apustuļa Pāvila vārdi: „Zinu, kam esmu ieticējis” (2 Tim 1, 12). Atstājot mantojumā 25 grāmatas un simtiem rakstu žurnālos, Everijs Dalless aizvien bijis uzticīgs Jēzus Kristus klātbūtnei, Dieva Vārdam un katoliskajai tradīcijai. Viņš radoši skaidroja Baznīcas mācību mainīgajā pasaulē un izvērta teoloģisku attīstību saiknē ar pagātņi. Viņš bija Baznīcas cilvēks un tradīcijas cilvēks, kas ņēma vērā laiku, kurā dzīvojam. Lai viņa piemērs rosina katru ticīgo un, jo īpaši teologu, būt sava aicinājuma cienīgiem.

Pie mātes Marijas

*Pēc Dievmātes svētkiem 15. augustā
piedāvājam*

*noslēguma daļu no
bīskapa Julijana
Vaivoda uzrunas
Aglonā pirms 50
gadiem.*

No tā brīža,
kad Vissvētākā
Jaunava Marija
tika uzņemta
debesīs, viņa
spējīga pārredzēt
savus garīgos

bērņus visā pasaulē un arī visu tiem var izlūgt no
sava dievišķā Dēla.

Katram mums ir arī kāds lūgums pie Jaunavas Marijas. Vienu māc slimība, otru nospiež vecums. Citam grauž kaulā nesaskaņas laulības dzīvē. Vēl citam nemieru rada bērnu uzvešanās. Man liekas, ka visas tās mātes, kas te ir klāt un kurām ir bērni, lūdzas, lai viņu bērni nepārstātu godināt Jaunavu Mariju un tāpat cienītu un turētu savu katoļu ticību, kā pati māte to dara.

Daudz ir tādu, kas manus vārdus dzirdēdami, nopūšas, jo viņu mātes jau guļ kapsētā. Domās arī ar mirušajiem mēs varam sarunāties. Lai tad padomā, kādu padomu jums šodien dotu jūsu māte, ja vēl būtu dzīva. Vēl vairāk - sadzirdēsi viņas valodu no viņpasaules, ja pie pirmās izdevības palūgsies pie mātes kapa. Dažs labs mātes dēls vai meita varbūt jau nejūt lūgšanas vajadzības. Ja tev pašam vai pašai arī nav vajadzīgas lūgšanas, tad mirušiem vecākiem tos vajag.

Es jau pieminēju Svēto Rakstu vārdus, ka ne no maizes vien cilvēks dzīvo. Bet bez maizes arī nevar iztikt. Tā mums jāpelna pašiem. Bet, kā tie paši Svētie Raksti teic, Dievs ir tas, kas dod augšanu. To dziļi sirdī turēja mūsu senči un sevišķi šinīs svētkos brauca uz Aglonu, lai izlūgtu labu ražu un reizē arī pateiktos par to Dievam.

Paldies Dievam - mūsu laukos ražas no gada uz gadu kļūst labākas. Laba raža arī šogad. Tāpēc jālūdz no Dieva attiecīgi dabas apstākļi, lai to varētu labi novākt. Mūsu tēvi mēdza teikt, ka par ražu var tikai tad priecāties, kad labība jau klētī – kad Dievs to „dalaiz da rūkom”.

Viens otrs baznīcēns varbūt rīt saņems rājienu vai vismaz aizrādījumu, ka šodien izpalicis no darba. Viena diena pavadīta lūgšanā var darbu vairāk veicināt citās dienās, nekā viņā varētu pastrādāt. Un es ceru, ka jūs visi, kas te esat, ar savu centību nākošās darba dienās to pierādīsiet.

Ticīgais strādā savā arodā ne tikai tāpēc, lai saņemtu atalgojumu, bet arī tāpēc, lai izpestītu savu dvēseli, jo tādēļ nav jāatsakās no ģimenes, nav jāiet klosterī vai tuksnēsī. Vajag tikai godīgi dzīvot un savu pienākumu pildīt kā Dieva prātu.

Ir arī tādi ticīgie, kas noklausījušies mācību par nepieciešamību izpestīt dvēseli, izsaka šaubas, vai viņiem vispār tas iespējams. „Kāds es nabaga darba rūķis, lai domātu par dvēseli, kad visa diena paiet vienās rūpēs un steigā. Nav laika pat pātarus noskaitīt!”

Daudz brīvā laika nevajag, lai rītā kaut ar krusta zīmi iesāktu darbu un vakarā ar īsu

lūgšanu apgulties. Tad viss tavs dienas darbs būs lūgšanas vērts, ja ar to būs izpildīts Dieva prāts. Tieši tam jābaidās par savas dvēseles izpestīšanu, kas savu pienākumu neizpildītu vai nolaidīgi izpildītu.

Piemērs: Veclaiku bilde, uz kuras redzami dažādu kārtu pārstāvji: bīskaps ar zizli, zinātnieks ar grāmatu, namdaris ar cirkuli un kalējs ar āmuru. Visiem tiem priekšā valdnieks ar kroni galvā. Bet stūrī stāv velns ar ķerru un virs tās uzraksts: „Es jūs visus aizsūtīšu uz elli, ja jūs neizpildīsiet savu pienākumu.”

To jāpilda visiem: ticīgajiem un neticīgajiem. Bet ticīgajiem jāpilda vēl otrs pienākums – pret Dievu un savu dvēseli.

Piemērs: Kādā valstī pilsoņi vēlējuši valdnieku, bet pēc valdīšanas gada to izveduši uz tukšu salu, kur tas miris badā. Viens ievēlētais tomēr uzzinājās par priekšteču likteni un laikus nogādājis uz salu visu vajadzīgo. Arī mēs tikai uz laiku esam šinī pasaulē.

2018.g.svētceļojumā uz Aglonu.

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Politīkiem nāk par labu dialogs ar Baznīcu, ņemot vērā viņu lielo atbildību: gan ticīgajiem, gan visiem šāds dialogs ir auglīgs kvalitatīvai kalpošanai sabiedrībā. Garīdzniekiem jāuzklausā valsts un sabiedrības amatpersonas, lai labāk uztvertu viņu problēmu sarežģītību, kā arī lai viņu priekšā liecinātu par Evaņģēlija gaismu un spēku.

Likumu sagatavošana un pieņemšana katrā etapā prasa gudrību un modrību. No tā atkarīgs sabiedrības kopējais labums, kā arī ilgtermiņa vai tūlītēja ietekme uz cilvēku dzīvi. Ja likums pieļauj kaut ko morāli ļaunu, tad tiek degradēta morālā dzīve un iestājas apjukums sirdsapziņā.

Kad parlamenta locekļi no dažādām partijām sanāk kopā nostiprināt sevī kristīgo garu, tad kopīgs garīgums jau ir svarīga liecība polarizētā sabiedrībā. Politīkiem būtu jāatceras, ka partijas disciplīna nekad neaizvieto personīgu darbošanos pēc savas taisnās sirdsapziņas. Personīgi partijas politiskie uzskati nav visa cilvēka dzīve un nav galīgais vārds; ārpus partiju izvēles pastāv ticības dzīve, kā arī piederība Baznīcai, sabiedrībai un plašākai kopienai. Visiem jāvērsas pie Kristus, lai Vārdā, Sakramentos un lūgšanā gūtu garīgo spēku - žēlastību ikdienas dzīvē. Pastāv Baznīcas mācība, kas sakārto mūsu ticību; pastāv cilvēku sadraudzība, kurā jāliecina par pirmo vietu, kas ierādīta garīgām vērtībām un mīlestībai. Baznīciska pieredze apvieno to, kas būtisks, tāpat kā kopienās cilvēki respektē viens otru, satuvinās un uztur kopību.

Pastāvot garīgai kopībai, var arī nostiprināt pārlicību par būtiskiem ētiskiem pamatprincipiem, kas ļautu pieņemt lēmumus, darbojoties pēc taisnas un apgaismotas sirdsapziņas. Protams, morālā kārtība skaidri

un tieši izvirza savas prasības (sal. *Gaudium et Spes* n. 74), bet ārpus tās ticība nenosaka neapstrīdami konkrētu attieksmi attiecībā uz atsevišķām situācijām vai politiskiem projektiem. Daudz kas pieder kārtībai, kura ir ārpus ticības un tomēr prasa saprātīgu rīcību, ņemot vērā politiskās sfēras atbilstošu autonomiju. Tomēr, izvērtējot politiskos lēmumus, kristietim jāvadās no neaizskaramām morāles normām, kuras jāņem vērā katram cilvēkam vai katrai publiskai amatpersonai. Kristietim tāpat jāņem vērā Evaņģēlijam atbilstošie mērķi vai tas, kas tiek lemts, atbilst Labajai Vēstij. Pat ja Evaņģēlijam nav monopols uz šiem ticīgajiem un labas gribas cilvēkiem kopīgajām attieksmēm, tomēr Kristus Labā Vēstī dara šīs attieksmes stiprākas, piešķir tām dziļāku un atjaunotu nozīmi.

Kristietis redz politikas darbu kā kalpošanu cilvēkiem, centienus ar sociāliem nosacījumiem veicināt cilvēku attīstību. Tā ir kalpošana evaņģēliskā nesavtībā, lojalitātē, taisnībā, skaidrībā un atrodoties mīlestības vērtībā pret cilvēkiem un situācijām.

Kalpot sabiedrībai nozīmē dedzīgi veicināt kopīgo labumu; nodrošināt, lai pārsvaru negūtu atsevišķu cilvēku un grupu egoistiska darbība, kas kaitē citu interesēm. Vienlaikus tas arī nozīmē nenoslāpēt atbilstošu brīvību cilvēkā, kas vienmēr ir mērķis, bet ne līdzeklis sociāli-ekonomiskai darbībai; tas nozīmē nekad nezaudēt personas transcendenci.

Kristietis īpašu vērtību pievērš ģimenei, kas ir sabiedrības galvenā pamatšūna - ģimeni maksimāli jāaizsargā un tai jāpalīdz ar likumiem. Kristietim īpaši jāaizsargā un jāveicina nosacījumi morālai un garīgai audzināšanai. Tas ārkārtīgi svarīgi laikā, kad tiek akcentēts tīri materiālistisks un hedonisks skatījums uz dzīvi, kad daudzi vairs tik skaidri neuztver

īemeslus savai dzīvei un darbībai.

Kristiešus uztrauc sociālā nevienlīdzība, īpaši tad, ja dzīvošana, izmaksas, darba vai bezdarba apstākļi nepieļauj cilvēka cieņai atbilstošu dzīvi, izraisa nopietnu kaitējumu ģimenes dzīvei, kā arī nedrošu situāciju invalīdiem un imigrantiem.

No otras puses, kristietis atteiksies risināt vienīgi savas vides vai valsts problēmas, jo jutīsies vienots solidaritātē ar citiem cilvēkiem citās zemēs, ar daudzajiem ļaudīm, kam nav iespēju apmierināt minimālo vajadzību pēc ēdiena, medicīnas aprūpes un brīvības. Kristietis nepieņems neko tādu, kas tieši vai netieši veicinātu konfliktus un karus. Pozitīvi tas centīsies pievērst zinātnes un tehnikas resursus attīstībai, lai risinātu bada problēmas un veicinātu veselības aprūpi.

Pārsniedzot atbilstošas atšķirības politiskos līdzekļos, kristietis saglabās rūpes par patiesību un cieņu pret cilvēkiem. Tas iestāsies par samierināšanos un vienotību, zinot, ka bez mīlestības civilizācija iet bojā.

Šie vispārīgie principi apstiprina Vatikāna II koncila vārdus, ka "ticība taču visu apgaismo ar jaunu gaismu un atklāj dievišķo nodomu attiecībā uz cilvēka integrālo aicinājumu, tādējādi ievirzot prātu uz patiesi cilvēcīgiem risinājumiem" (*Gaudium et Spes*, n. 11). Latvijas simtgadē šos principus jāapzinās un jāattīsta, lai tie aizvien vairāk rosinātu konkrētu rīcību, atbildību un kristīgu liecību saskaņā ar Jēzus Kristus Evaņģēliju. Lai Dievs attālina visu, kas personīgās un politiskās izvēlēs neatbilst patiesībai un Kristus mīlestībai. Lai politiķu darbošanās vies cerību nākotnei Latvijā, kuru atjauno Kristus Gars.

**Piedalīšanās Svētajā Misē ar pāvestu
Francisku Aglonā**

**19. augustā noslēdzas reģistrācija uz
līdzdalību pāvesta Sv. Misē Aglonā.**

*Ieejas kartes un informāciju par
autobusiem varēs saņemt pie
Sv. Jēkaba katedrāles dežurantiem no
svētdienas, 9. septembra*

Sestdien, 25. augustā

plkst. 14

Kapu svētki Raiņa kapos

**SVĒTDIENAS SKOLAS
NODARBĪBAS**

**uzsākas 30. septembrī,
svētdien**

**SV.JĒKABA KATEDRĀLĒ
plkst.13.15**

Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt

kristīti,

pieņemt pirmo Svēto Komūniju

(IET PIE DIEVGALDA),

laulāties,

iepazīt vai padziļināt

Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši

un pieaugušie –visās vecuma grupās.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv